

животно че говореше: дойди и виждь.

4 И излезе дръвъ конь рожъ, и даде се (власть) на оногова, който седеше на него, да вдигне миратъ ѿ землѣ та, за да оубиватъ (человѣцъ те) единъ дръгиго: и даде мѣ се сабла голѣма.

5 И когѣто ѿворѣ третѣатъ печатъ, чухъ трето что животное че говореше: дойди та виждь. и поглѣднѣхъ и ето конь бранъ. и оный, който седеше на него, держеше въ рѣкѣ та си мѣрило.

6 И чухъ гласъ посрѣдъ животни те, който говореше: (да бжде) една мѣра, пшеница за (единъ) динаръ, и три мѣрѣ ичимикъ за (единъ) динаръ: а джрвено то масло и вино то не покреждавай.

7 И когѣто ѿворѣ четвѣртѣатъ печатъ, чухъ гласъ на четвѣрто что животное, който говореше: дойди та виждь.

8 И поглѣднѣхъ, и ето конь блѣдъ, и оный, който седеше на него, име то мѣ (вѣше) смѣрть: и ады и дѣше сабдѣ на него: и даде мѣ се власть надъ четвѣрта та часть на-землѣ та, да оубива (человѣцъ те) со сабла, и со смѣрть, и со звѣрове те зѣмни.

9 И когѣто ѿворѣ пѣтѣатъ печатъ, видѣхъ подъ олтарѣатъ души те на-онѣа, които бѣха оубиени за слово то Бжѣе и за свидѣтелство то, коѣто онѣи имаха.

10 И извѣкаха се голѣмъ гласъ, и рѣкоха: до когѣ Владѣко сватѣи и истинный не сдишъ и не ѿмѣщаващъ наша та крѣвь ѿ онѣа, които живѣатъ на землѣ та;

11 И дадохасе секомѣ ѿ нихъ вѣлѣ дрѣхи, и рѣчено имъ бжде да си починатъ тоще мало време, доклѣ да се скончатъ и дрѣгаре те имъ и кратѣа та имъ, който ще бждатъ оубиени, как-вѣто и онѣи.

12 И когѣто ѿворѣ шѣстѣатъ печатъ, поглѣднѣхъ, и ето че бжде голѣмо землетрасѣнѣе, и солнце то бжде чѣрно като врѣтище стрднено, и мѣсѣцѣ бжде като крѣвь:

13 И звѣздѣ те небесны паднѣха на землѣ та, как-вѣто смоковница та, когѣто а расклѣти силенъ вѣтрѣ, хвжрла недозрѣлы те свои смѣквы.

14 И некѣ то се ѿтегли пониже се сви като неколко хартѣа, и секоа гора и (секои) ѡстровъ повдигнѣхасе ѿ мѣста та си:

15 И царѣве те зѣмни, и